

Številka: 0012-55/2010/4
Ljubljana, 28. 9. 2010

ZAPISNIK

45. seje Sveta za radiodifuzijo, ki je bila v torek, 31. avgusta 2010, ob 16.00 uri na sedežu Sveta za radiodifuzijo, Stegne 7, v Ljubljani.

Prisotni člani Sveta za radiodifuzijo:

izr.prof. dr. Dejan Jelovac (predsednik)
mag. Valerij Grašič
Mitja Katavič
Sebastjan Strmšek

Ostali prisotni:

mag. Miha Krišelj, APEK
mag. Tanja Kerševan Smokvina, APEK
Tomaž Gorjanc, APEK
mag. Tina Čuček, APEK
Leo Oblak, Infonet media, d. d.
Barbara Novak, Infonet media, d. d.
Boris Sušin, Moj Radio, s.p.
Zoran Kodela, Eksodus, d.o.o.
Petra Zupančič, APEK
Saša Gnezda, APEK

Na začetku seje je predsednik Sveta ugotovil prisotnost štirih članov Sveta in s tem sklepčnost Sveta in dodal, da so neprisotni člani posredovali opravičilo zaradi neudeležbe. V nadaljevanju je pozdravil v.d. direktorja APEK g. Miho Krišlja in ostale predstavnike APEK ter prisotno zainteresirano javnost.

Na seji je bil soglasno s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejet naslednji **dnevni red**:

1. Potrditev zapisnika 44. seje
2. Pregled uresničevanja sklepov s prejšnjih sej ter pobude in predlogi članov – Evidenca o izvajanju sklepov in pobud
3. Sklep o višini mesečnih nagrad

4. Razprava o Predlogu osnutka Zakona o medijih - 1
5. Vloga za pridobitev 20 ali več odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa – v predhodno mnenje:
 - RGL, d.o.o., Ljubljana v premoženju izdajateljice radijskega programa Radio Tartini, gospodarski družbi ŠU & CU, d.o.o., Piran.
6. Prejeta pošta oziroma dopisi naslovljeni na Svet za radiodifuzijo
7. Razno

K točki 1) Potrditev zapisnika 44. seje Sveta za radiodifuzijo

Predsednik Sveta je dal na glasovanje potrditev zapisnika 44. seje Sveta.

Svet je soglasno s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejel naslednji:

SKLEP št. 1/XXXXV

Potrdi se zapisnik 44. seje Sveta za radiodifuzijo v predloženem besedilu in objavi na internetni strani www.srdf.si.

K točki 2) Pregled uresničevanja sklepov s prejšnjih sej ter pobude in predlogi članov sveta - Evidenca o izvajanju sklepov in pobud

Ob 16.12 se je seji pridružil predstavnik APEK g. Gorjanc.

Ga. Gnezda je povzela sklepe in dogovore, sprejete na zadnji, 44. seji Sveta, predsednik Sveta pa z zadovoljstvom ugotovil, da so sklepi in dogovori prejšnjih sej realizirani.

K točki 3) Sklep o višini mesečnih nagrad

Svet je soglasno s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejel naslednji:

SKLEP št. 2/XXXXV

Na podlagi Odloka o ustanovitvi Sveta za radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 62/01, 115/06 in 100/07) in upošteva vse kriterije, ki so kumulativno naštetih v 27. členu Poslovnika, Svet določi višino nagrad za mesec avgust 2010 za posamezne člane, kot sledi:

1. predsednik sveta:

- izr.prof. dr. Dejan Jelovac – 722,31 EUR

2. člani sveta:

- mag. Valerij Grašič – 240,77 EUR
- Darko Brlek - 240,77 EUR
- mag. Borut Dolanc - 240,77 EUR

- Mitja Katavič - 240,77 EUR
- Sebastjan Strmšek - 240,77 EUR
- mag. Miha Šlamberger - 240,77 EUR

Izplačilo se izvede prvi naslednji delovni dan po prejetju sklepa.

K točki 4) Razprava o Predlogu osnutka Zakona o medijih - 1

Predsednik Sveta je razpravo k zadevni točki dnevnega reda seje začel z ugotovitvami iz poglobljene analize predloga osnutka Zakona o medijih-1, pri čemer je najprej poudaril, da je očitno, da se je Ministrstvo za kulturo kot predlagatelj osnutka odločilo zavestno kršiti sklep Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino DZ, sprejet na njegovi 11. redni seji, 6. oktobra 2009, ki nalaga, da naj se najprej sprejme Strategija razvoja medijev, ki bo služila kot podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev Zakona o medijih. In ker strategije ni, sledi, da vsaka pot pelje v »pravo« smer. Kar pa seveda ni v redu. Dodal je, da je predlog zakona pomanjkljiv iz številnih zornih kotov, čeprav so pri njegovem oblikovanju sodelovali številni strokovnjaki, ogorčen pa je bil nad časom v obdobju poletnih počitnic, v katerem je določena javna razprava v zvezi s predlogom osnutka zakona. Nadaljeval je z mislijo, da je vsem tistim, ki imajo izkušnje na področju medijev, očitna *neoperativnost* predlaganih rešitev, in opozoril, da pred oblikovanjem predlogov sprememb ni bila narejena analiza, prav tako pa tudi ni analize o tem, kakšen rezultat bodo v praksi prinesle predlagane rešitve, niti ni predstavljena ocena finančnih posledic, ki jih prinaša zadevni predlog. Ob tem je omenil tudi komentarje članov Sveta, da je praktično vsak člen zase nedodelan in sproža številne polemike in dileme.

Po mnenju predsednika Sveta je pri osnutku Zakona o medijih najbolj moteče dejstvo, da celih 9 strani besedila, to je več kot 10 %, zajemajo kazenske določbe, in tako, za razliko od Direktive o avdiovizualnih storitvah, ki zagovarja liberalizacijo, predlog MK *poudarja kopico prepovedi, omejevanj in kaznovanj*. To je duh, ki je preživet in ga je v demokratičnem času zelo nevarno ponovno obujati, duh za katerega ne smemo dovoliti da spet pride ven. Namesto tega bi bilo treba, da se naš *medijski prostor evropeizira*, kar pomeni *odpre in liberalizira*.

Na tem mestu je predsednik Sveta prisotnim članom izpostavil predlog, da Svet za radiodifuzijo predlog osnutka Zakona o medijih zavrne kot *konceptualno nesprejemljivega*, saj se tako predlagan zakon, zaradi številčnosti kaznovanj in prepovedi, ki jih vsebuje, moč razumeti kot »priročnik prepovedi« za medijske izdajatelje. Na to kaže kopica kazenskih določil v predlogu zakona. Namesto tega je potrebno najti drugačne poti in rešitve, ki bodo dovolj elastične v regulaciji medijskega prostora. V imenu Sveta je poudaril, da kaos na medijskem področju seveda ni zaželen, da pa je treba najti ustrezno mero med pravili, da bi se s tem omogočil normalen razvoj medijske krajine po eni strani in svoboda ustvarjanja po drugi. Glede konkretnih pripomb na predlog osnutka Zakona o medijih je predsednik Sveta nadaljeval, da je ministru pristojnemu za medije, danih preveč pristojnosti za odločanje, kar je ilustriral na primeru določb od 10. do 12. člena osnutka predloga, ki urejajo prigrasitev koncentracije v medijih. Konkretnije je glede omenjenih določb razložil, da naj bi v skladu s predlagano ureditvijo postopka prigrasitve koncentracije v medijih o koncentraciji odločil urad, pristojen za preprečevanje omejevanja konkurence, ki pa mora pred sprejetjem odločitve pridobiti zanj zavezujoče predhodno mnenje pristojnega ministrstva. To pomeni, da v zadevi odloča v bistvu ministrstvo pristojno za medije, ne pa urad za varstvo konkurence, ki samo formalno izda sklep. Predsednik je poudaril, da je to sistemski problem zakona. Ni jasno kaj je tu javni interes, niso jasna merila, in v takih primerih so možne zelo različne interpretacije predlaganih rešitev. Predsednik Sveta je menil, da osnutek združuje tudi dobre in natančno oblikovane rešitve, pri čemer je posebej opozoril na oblikovanje definicij, žal pa po njegovem mnenju osnutek vsebuje tudi veliko delov, ki med seboj niso usklajeni, kot npr. prej omenjeni primer postopka prigrasitve koncentracije.

Predsednik Sveta je nadaljeval, da osnutek predloga potrebuje še veliko dela, in menil, da je ureditev vseh bistvenih elementov prepuščena kasnejšemu obdobju urejanja s pravilniki in drugimi podzakonskimi akti, kar pomeni, da osnutek predloga odpira preveč možnosti za manipulacije v prihodnosti.

Glede predlaganega postopka pridobitve statusa samostojnega novinarja, v skladu s katerim mora novinar predhodno pridobiti mnenje registriranih strokovnih organizacij novinarjev, je predsednik Sveta opozoril, da postopek in podrobnejša merila za pridobitev statusa predpiše Vlada z uredbo, pri čemer naj bi po njegovem mnenju po določenih uredbe le ena od omenjenih organizacij ustrezala pogojem za podajo predhodnega mnenja (ker ima več kot 100 članov). Vprašal se je zakaj bi sploh novinar, ki izpolnjuje vse pogoje za pridobitev statusa samostojnega novinarja moral pridobiti predhodno mnenje neke cehovske organizacije?

Predsednik Sveta je izpostavil tudi, da naj bi bilo Agenciji za pošto in elektronske komunikacije RS s predlaganim osnutkom zakona dodeljenih preveč pristojnosti in obveznosti, gledano predvsem v luči dejstva, da gre za organ, katerega direktorja imenuje vlada, ki nima nobenega kolegijskega organa in nima ustreznih kadrovskih ter tehničnih zmogljivosti za uspešno opravljanje tako definiranih nalog in pristojnosti. Predlagana rešitev je v očitnem nasprotju z duhom Direktive EU o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki v državah članicah zagovarja ustanavljanje od vlade neodvisnih, avtonomnih od vlade, se pravi samo-regulatornih organov na področju medijev v državah članicah, ne pa nadaljevanje državnega nadzora na tem področju.

Glede sodelovanja Sveta oziroma g. Jelovca kot njegovega predsednika pri oblikovanju predloga zakona, se je predsednik Sveta izrazil, da so bili vsi njegovi predlogi sprejeti neresno, v obliki karikature, in dodal, da je predlagani organ Svet za medije, ki naj bi predstavljal naslednika dosedanjega Sveta za radiodifuzijo, načrtan kot debatni klub brez kompetenc, administrativno, tehnično, strokovno in finančno podporo pa bi mu nudila vlada RS. Edino kar je od sedanje ureditve delovanja SRDF ostalo v okviru Sveta za medije je nadzor nad oglaševanjem hrane. Poudaril je, da je Svet za radiodifuzijo že pred dvema letoma v svoji *Oceni stanja* predlagal združitev treh regulatorjev, t.j. Ministrstva za kulturo (Direktorata za medije in Inšpektorata za medije) in Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, Sveta za radiodifuzijo in dela Agencije za pošto in elektronske komunikacije RS, ki se ukvarja z mediji, in menil, da zakonodajalec temu očitno ni prisluhnil, in je ohranil sedanjo povsem zgrešeno in škodljivo razcepljenost regulatornih organov.

V zvezi z nekaterimi drugimi rešitvami je predsednik Sveta menil celo, da so strokovno sporne. Kot primer je navedel *predkupno pravico novinarjev*, ki so zaposleni v medijski hiši, pri čemer se po njegovem mnenju pojavi vprašanje, od kod jim denar za nakup deleža in ali ne bi to omogočalo špekulativnih in prikritih nakupov pri katerih bi novinarji bili le »slamnati možje«. Dejansko se po predsednikovem mnenju s takim predlogom zakona spet po dvajsetih letih premora uvaja neka oblika samoupravljanja, pri tem pa je sporno tudi to, da bi eden izmed deležnikov pridobil moč, ki presega moč drugih deležnikov. Predsednik Sveta se je vprašal, zakaj npr. tudi gledalci kot deležniki v medijih nimajo predkupne pravice. To tudi velja za avtorje, druge ustvarjalce programa kot so napovedovalci, tehniki, producenti ipd. Dodatni problem je tudi v tem, ker je takšen predlog o predkupni pravici v nasprotju z zakonom o gospodarskih družbah.

Nenazadnje je omenil še ukinitvev statusov programa posebnega pomena, ki jo predvideva predlog osnutka, in dodal, da gre za še eno karikaturno realizacijo predloga Sveta, pri čemer je razložil, da je bil predlog Sveta resda ukinitvev omenjenih statusov, vendar z rešitvijo, da se te potrebe dvignejo na višji nivo v obliki ustanavljanja *pokrajinskih radijskih postaj*. V predlogu zakona je na primer napisano, da se na razpise lahko prijavijo samo tisti izdajatelji, ki ves svoj dobiček namenijo razvoju. Ker so mediji, organizirani predvsem v obliki gospodarskih družb, je precej nenavadno in protizakonito določati kako naj razporedijo svoj dobiček. Nesorazmerje določil brez jasnih meril se kaže tudi v razponu predpisanih kazni, ki se gibljejo od 6.000 € pa vse do 125.000 €.

Ob 16.46 se je seji pridružila predstavnica APEK g. Kerševan Smokvina.

Na koncu je predsednik Sveta opozoril na dejstvo, ki kaže na odnos predlagatelja zakona do Sveta za radiodifuzijo. V končnih in prehodnih določbah je med vsemi predvidenimi roki ravno za prenehanje delovanja Sveta kot neodvisnega organa na področju radiodifuzije predviden najkrajši rok. V 180 dni po sprejetju zakona o medijih se predlagatelj želi znebiti Sveta, v nekih drugih primerih pa je za uveljavitev sprememb velikodušno predvidel celo 18 mesecev. To naglono si člani Sveta štejemo v čast in jo jemljemo kot kazen za naše neodvisno delovanje in pokončno držo v času svojega mandata.

Predsednik Sveta je ponovno poudaril, da takšen predlog zakona ne bo na noben način prispeval k dobrobiti medijske krajine na slovenskem. Za konec je omenil še dve "cvetki" iz predloga zakona. Prva je pojem »neupravičenega nasilja«, ki se pojavlja v dikciji zakona. Katero nasilje pa je upravičeno, se je vprašal? Druga taka cvetka pa je 95. člen, po katerem inšpektor za medije lahko mediju celo prepove opravljanje dejavnosti.

V razpravo so se vključili prisotni člani Sveta, pri čemer se je g. Katavič strinjal, da je vsako posamezno področje predloga osnutka zakona na svoj način težavno in da je v osnutku veliko nedorečenega. Poudaril je tudi izostanek analize o učinkih na medijsko krajino oziroma na medije, ki delujejo. G. Strmšek se je strinjal, da mora Svet na osnutek zakona, ki je v javni razpravi, oblikovati pripombe in jih posredovati pripravljavcu zakona, pri čemer je poudaril, da bi bilo smiselno osredotočiti se le na določena področja in izpostaviti najpomembnejše. G. Grašič se je pridružil strinjanju glede pomanjkljivosti osnutka in dodal misel, da bi se v predvidenem Svetu za medije morali združiti številni strokovnjaki različnih področij, ne pa da, kot izhaja iz predloga osnutka, se krog strokovnjakov oži. Pred Svetom za medije je veliko novih nalog. Področje medijev je zahtevno, zato je smiselno da so vključena interdisciplinarna znanja, torej strokovnjaki, ki prihajajo iz različnih strok, ne samo iz področij medijev, ampak tudi prava, ekonomije in sodobnih tehnologij. Pomanjkanje interdisciplinarnih znanj je slabost, ker zaradi tega lahko kakšne zadeve ne vidimo celovito. V zvezi z interdisciplinarnostjo in širšim pogledom je izpostavil same sestavljavce predloga zakona. Izpostavil je primer 2. člena, 51. točke predloga zakona, kjer so definirani pomeni izrazov. V točki 51. se nahaja dikcija da *»kulturni pluralizem pomeni zastopanost kulturnih in socialnih skupin, vključno etničnih, jezikovnih, nacionalnih in religioznih manjšin, invalidov, žensk in istospolnih manjšin v medijih;«*. Sestavljavcem je očital nepoznavanje ustave, saj po ustavi ne poznamo »spolnih manjšin« ali kakršnihkoli drugih »manjšin«, ampak ustava zelo jasno govori samo o italijanski in madžarski manjšini. Zato predstavljeni izrazi niso v sozvočju z ustavo.

Po razpravi je Svet soglasno s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejel naslednji

SKLEP št. 3/XXXXV

Svet za radiodifuzijo predlaganega osnutka Zakona o medijih-1 , ki je v javni razpravi do 20. septembra 2010, ne podpira v predlaganem besedilu, ker ocenjuje, da ne bo doprinesel h kvalitetnemu urejanju medijske krajine v Republiki Sloveniji. Svet za radiodifuzijo poziva Ministrstvo za kulturo, da osnutek umakne in ga temeljito popravi.

K točki 5) Vloga za pridobitev 20 ali več odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa – v predhodno mnenje:

- RGL, d.o.o., Ljubljana v premoženju izdajateljice radijskega programa Radio Tartini, gospodarski družbi ŠU & CU, d.o.o., Piran.

Po razpravi je Svet soglasno s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejel naslednji:

SKLEP št. 4/XXXXV

Svet za radiodifuzijo daje pozitivno predhodno mnenje glede vloge družbe RGL, d.o.o Ljubljana, Papirniški trg 17, 1260 Ljubljana-Polje, za pridobitev 100 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega programa Radio Tartini, družbi ŠU & CO, d.o.o., Prvomajski trg 3, 6330 Piran.

K točki 6) Prejeta pošta oziroma dopisi naslovljeni na Svet za radiodifuzijo

Predsednik Sveta je uvodoma v razpravi izpostavil ugotovitev o zaostrenem odnosu med nekaterimi izdajatelji v Republiki Sloveniji, ki se je v zadnjem času razširil tako, da so vanj zdaj vključene tudi odvetniške pisarne in sama Agencija za pošto in elektronske komunikacije RS. Menil je, da je napočil čas, ko bi bilo smiselno ukrepati, in sicer tako, da bi Svet sprejel določena stališča glede perečih zadev in s tem skušal umiriti nastalo situacijo. Nadaljeval je, da Svet nikakor noče ustvariti vtisa, da mu je vseeno kaj se dogaja, da pa bi pravilen vrstni red ukrepanja, in pri tem so mu pritrdili tudi ostali prisotni člani Sveta, najprej zahteval ugotovitev, kaj od vseh navedb dejansko drži.

Po krajši razpravi v kateri je Svet poudaril interes, da se stanje normalizira je Svet soglasno, s 4 glasovi za, 0 proti in 0 vzdržanih sprejel naslednji

SKLEP št. 5/XXXXV

Svet prosi Agencijo za pošto in elektronske komunikacije RS, da do naslednje, t.j. 46. seje preveri resničnost vseh navedb iz dopisov, ki jih Svet vodi kot dokument št. 0012-50/2010/2 z dne 27.7.2010, št. 0012-50/2010/3 z dne 27.7.2010, št. 0012-28/2010 z dne 20.8.2010. Svet bo po prejetju zaprosenega zavzel stališče do predmetnih zadev.

K točki 7) Razno

Naslednja, 46. seja Sveta bo 28. septembra 2010, predvidoma v prostorih RTV oddajnika na Plešivcu ob 16.00 uri.

Seja se je zaključila ob 17.40 uri.

izr.prof. dr. Dejan Jelovac
predsednik

